

Revitalitzar la regidoria de la cultura: La cultura com a centre de les polítiques públiques.

Publicat per [Centre d'Informació i Documentació](#) [1] el 06/11/2019 - 10:57 | Última modificació: 08/11/2019 - 13:20

Posant de relleu les polítiques culturals municipals, el Debat Interacció 19 d'enguany s'adreça especialment als regidors de cultura, sota el lema; **'Un mandat per a la cultura'**. L'objectiu serà cercar a través del debat i les propostes dels mateixos regidors, quines són les accions prioritàries i quin els horitzons als que han de tendir les polítiques culturals dels propers anys. Dins la programació d'Interacció19 hi trobarem les ponències de Judit Carrera, Pila Vélez i Mireia Sellarès o Xavier Fina i Itziar González. Però també podreu formar part dels grups de treball simultanis amb la coordinació de diversos docents-moderadors com; Pep Berga, Nicolás Barbieri o Marta Ardiaca, i Cristina Alonso, Maria Sisternas o Oriol Picas.

[Consulteu el programa](#) [2] per escollir en quin dels reptes voleu treballar i formar part durant el debat.

La necessitat de revitalitzar la regidoria de la cultura. La cultura com a centre de les polítiques públiques.

El repte 1, és una de les taules de debat que podeu trobar programada pel debat, moderada per Pep Berga. Les regidories de cultura han de maldar perquè des del mateix ajuntament i des de la ciutadania s'entengui que la cultura, en el sentit més ampli possible, ha de ser el nucli de les polítiques municipals i no pas un aspecte subsidiari. Cal evitar de totes totes, a més, que la cultura sigui engolida per altres àmbits o bé que el seu nom s'esvaeixi sota altres denominacions o categories.

Sota aquest títol, [Pep Berga](#) [3], actual alcalde d'Olot i anterior regidor de Cultura de la capital garrotxina; ens recomana una sèrie de títols per aprofundir en el significat més ampli i profund del que vol dir regir la cultura municipal, que forma part d'aquesta taula de debat.

Partint dels nostres dies, proposa una publicació coordinada per Jordi Cabré sobre «[El canvi cultural a Catalunya](#) [4]» (2016), que aglutina relats d'autories tan diverses com; Víctor Amela, Marc Artigau i Queralt, Jenn Díaz, Martí

Gironell, Helena Garcia Melero, Pilar Rahola, Gemma Ruiz, Care Santos, Sílvia Soler i Albert Villaró. Persones que avui, dirigeixen, gestionen o impulsen projectes destacats en el món de la cultura, la política, l'empresa o la comunicació. Recullen **un conjunt d'idees trencadores per corregir alguns rumbos o bé per a afermar-ne d'altres, tot compartint la idea que s'imposa un canvi de cultura.**

Si teniu interès en els significats i en allò que és l'Art, Arthur C. Danto a [«Què es el arte \[5\]»](#) (2013) us dirà que; **"El que ho fa art es troba una vegada i una altra al llarg de la història", així com que l'art és sobretot un "significat encarnat"**. Ve a dir que són les seves propietats invisibles les que converteixen a alguna cosa en art: allò que el fa art és, per tant, una propietat essencial sense la qual un objecte no pot entendre o interpretar-se com a tal.

Pel que fa a la [«Cultura \[6\]»](#) (2017) de Terry Eagleton, trobem un llibre profundament analític i alhora divertit, en el qual **Eagleton explora com la cultura i la nostra idea d'aquesta han evolucionat al llarg dels dos últims segles**, des d'un elevat refinament a pràctiques més modestes, i passant de ser una mena de baluard defensiu enfront a la penetració massiva de la industrialització a convertir-se avui en un dels béns més rendibles del capitalisme. Podeu llegir-ne l'apunt a Interacció: ['La cultura segons Terry Eagleton \[6\]'](#).

[«L'État culturel, essai sur une religion moderne \[7\]»](#) o la seva versió en castellà [«El estado cultural \[8\]»](#) (1991) de

Marc Fumaroli, catedràtic de la Sorbona i del Collège du France. En aquest llibre duu a terme **una historiografia de les polítiques culturals franceses, i acusa l'Estat de convertir-se en el que anomena un Estat cultural**. Fumaroli adverteix dels nefastos resultats d'una política cultural invasiva i ideologitzant, i el seu fracàs davant la reducció de la cultura a una forma més de consum de masses, consum que el mateix Estat ha fomentat, en el millor dels casos, o, en el pitjor, la seva creixent impotència davant la pura i simple eliminació de la cultura. Una eliminació que ve alimentada pel deteriorament progressiu dels sabers humanistes, però també científics, en el propi terreny de la educació.

Ja a casa nostra, «[L'era de la degradació de l'art i de la política cultural a Catalunya](#) [9]» (2012) de [Jorge Luís Marzo](#) [10], historiador de l'art, comissari i escriptor; destaca **els moments clau de les polítiques culturals del nostre país**, des del Noucentisme fins al 15M passant per la transició i fent autocrítica del propi sector cultural.

Ara bé, per despertar l'esperit crític sense ànim de lucre, ens podem enfrontar a «[Sin fines de lucro](#) [11]» (2010) de [Martha C. Nussbaum](#) [12], que mostra **què passa quan es promouen les habilitats tècniques en detriment de l'estudi de les humanitats** i es dota els estudiants d'eines útils per al desenvolupament econòmic, però això no necessàriament garanteix una major qualitat de vida, al mateix temps que es priva de les habilitats necessàries per a l'exercici del pensament crític.

Un oxímoron com «[La utilitat de l'inútil](#) [13]» (2013) de [Nuccio Ordine](#) [14], serveix per qüestionar **la paradoxal utilitat per la qual es consideren inútils els sabers humanístics** i, més en general, tots els sabers que no produeixen beneficis. En aquest llibre, Ordine ha volgut posar al centre de les seves reflexions la idea d'utilitat d'aquells sabers que tenen un valor essencial del tot aliè a qualsevol finalitat utilitarista. Com sinó, farem més humana la humanitat?

En l'àmbit local i concretament sobre polítiques culturals, topem amb «[Cultura i municipi. Polítiques culturals municipals a Catalunya](#) [15]» (2007), que conté **una seixantena d'aportacions amb àmplia visió sobre les polítiques públiques locals en relació a la cultura en el municipalisme català**. En aquest mateix sentit el «[Llibre Blanc \(Barcelona, capital d'un nou estat\)](#) [16]» (2014) es centra a **la ciutat de Barcelona**, en aquest cas amb un apartat dedicat a la cultura. Finalment, localitzat al nostre territori però aprofundint en l'entorn de les arts escèniques, Pep Berga ens recomana «[Teatre i municipi a Catalunya](#) [17]» (2016) que situant-se **sobre el mapa teatral català**, s'estructura en tres apartats: **programació i producció, gestió i finançament i funció social dels teatres al nostre país**.

Tots aquests títols ens poden ajudar a situar-nos al debat [Interacció 19 \[18\]](#) 'Un mandat per a la cultura [18]', que serà un punt de trobada, diàlegs i reflexions entre regidores i regidors de cultura de la demarcació de la Província de Barcelona, un primer pas per a possibles declaracions i accions conjuntes que posin en valor les accions dels municipis en el terreny cultural.

Participa-hi!

[19] <http://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2019/patrimoni-marca-ciutat>

[20] <http://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>

[21] <http://interaccio.diba.cat/node/8163>